

בעניין:

עו"ד אריאל שמר ת.ז. 007490071
ע"י ב"כ עוה"ד צבי גלמן ו/או ארז פרסי ו/או אחי
ממשרד אריאל שמר ושות' עורכי דין
מרח' דניאל פריש 3, תל אביב 64731
טל': 03-6091001; פקס: 03-6091002

התובע;

- נגד -

מר יפתח בריל ת.ז. 037174737

פלורנטין 29 תל אביב יפו
דואר: אצל נעה בריל, קיבוץ בארי ד.ג. נגב 8513500
דוא"ל: iftachbrill@yahoo.com
טל: 054/7918444

הנתבע;

כתב תשובה לכתב ההגנה

התובע מתכבד להגיש בזאת את תשובתו לכתב ההגנה.

א. כללי:

1. כל הנטען בכתב ההגנה של הנתבע (להלן: "כתב ההגנה") לתביעת התובע מוכחש בזה מראשית ועד אחרית באופן מפורש, ואין בהגשת כתב התשובה ו/או בכל האמור בו, בכדי לגרוע באופן כלשהו מהכחשת התובע את כל האמור בכתב ההגנה, אלא אם הודה בכך התובע במפורש.
2. כל הנטען בכתב תשובה זה נטען במצטבר ו/או לחלופין ו/או בהשלמה והכל לפי העניין וכפי שהקשר הדברים ו/או הגיונם הפנימי והדין מחייבים.
3. האמור בכתב תשובה זה בא אך לחוסין על האמור בכתב התביעה שהוגש ואין בו כדי לגרוע מטענות התובע כמפורט בכתב התביעה.
4. התובע יחזור על כל טענותיו כמפורט בכתב התביעה, ואין בכך שכתב תשובה זה אינו מאזכר טענה כזו או אחרת שפורטה בכתב התביעה, כדי להוות זניחה של הטענה.

ב. פתח דבר

5. כתב התביעה נשוא תיק זה עוסק בפרסום דיבתי, חמור מאין כמותו של הנתבע כנגד התובע.

6. הפרסום המעוול והחמור המצורף לכתב התביעה - מדבר בעד עצמו, וברור כי הנתבע חצה את הקו האדום בהשמצותיו המבזות.

7. משכך הם פני הדברים הרי שמגוּוּחַד ועם זאת גם מצער לעיין בנרטיב אותו אימץ הנתבע בכתב ההגנה בעצת עורכי דינו מההסתדרות הכללית, כאילו הפרסום הוא בעצם חלק מ'התייחסות ביקורתית', כמו גם הניסיון המאולץ והפסול שלו לטעון כאילו התנצל על דבריו, שעה שהתנצלותו הנטענת אך מרחיבה את ההשמצות ו'מבהירה' אותן.

8. **הנתבע מודה הלכה למעשה בכתב ההגנה כי ביצע את הפרסומים המעוולים בגינם הוגשה התביעה, ואף מודה הלכה למעשה כי מדובר בפרסומים המנוגדים להוראות חוק איסור לשון הרע.**

9. **מדובר בפרסומים חמורים ודיבתיים מאין כמותם המתארים מצג עובדתי שקרי שנועד בראש וראשונה – לפגוע בתובע.**

10. עוד מקוממת הטענה הפסולה כאילו התובע הוא 'החזק' והנתבע הוא 'החלש':

10.1 מבחינה עובדתית, הטענה אינה נכונה, הנתבע לפי טענתו, היה נציג של העובדים, אורגן של ההסתדרות הכללית, וההסתדרות הכללית ניצבת מאחוריו ואף מספקת לו הגנה משפטית. נראה לכאורה כי הנתבע חתם בעצמו על כתב ההגנה אשר נוסח ע"י עו"ד מטעם ההסתדרות הכללית, על מנת שיכול לייצר רושם מלאכותי של חולשה.

10.2 כך או כך, יש לדחות הטענה שכן, היא איננה מעלה או מורידה מבחינה משפטית: הטענה אינה רלבנטית. הדין הוא דין אחד ל'חזק וליחלש', וחוק איסור לשון הרע חל על כולם במידה שווה.

11. כך או כך, יש לציין ולהדגיש כי – הנתבע מנצל את ההליכים המשפטיים בעניינו כדי להמשיך להשמיץ להכפיש ולפגוע. אין בכתב ההגנה טענות ענייניות. ההפך. עולה מהן כוונת הזדון של הנתבע ולצדה חוסר תום ליבו.

12. אין כל בסיס לטענות הנתבע. הן מוכחשות מכל וכל ודין כאחת – דחיה!

ג. התייחסות לטענות שהועלו בכתב ההגנה של הנתבע המצריכות תשובה

13. מוכחש האמור בסעיף 3 לכתב ההגנה – הנתבע לא התנצל אלא ניסה לתרץ את מעשיו תוך כדי הרחבת השמצתו. בכל מקרה, לו רצה הנתבע להתנצל באמת, היה עליו להתנצל בפני התובע באופן ישיר. וכן, לפרסם את התנצלותו בדרך ובאופן שהיה בהן כדי להיטיב את נזקיי התובע.

14. מוכחש האמור בסעיף 4 לכתב ההגנה – הנתבע יצר את ה'סיכסוך האישי' בעצם ביצוע הפרסום, הנתבע עצמו כתב בפרסום, כי ההשמצות שהוא מפרסם הן השמצות אישיות שאינן נובעות מתפקידו. שאלת השכר הראוי המגיע לעובדים שובתים איננה עומדת אומנם לדין בתיק זה (ואף אינה בסמכותו של

בית המשפט הנכבד), אך ייאמר בקצרה כי מרשתו של התובע (להלן: "העיתון") נהגה בעניין זה כדין ואפילו לפני משורת הדין.

15. מוכחש האמור בסעיפים 5-9 לכתב ההגנה - התהליכים שעבר הנתבע בדרכו לכתוב את הפרסומים המשמיצים אינם נכונים. העובדות הלא נכונות שהנתבע טוען בנוגע למחלוקות בין העיתון לבין נציגות העובדים אינן רלבנטיות והינן בסמכות ערכאה אחרת.

מבלי לגרוע מן האמור ייאמר בקצרה, כי העובדים קיבלו אזהרה מראש כי אם יבחרו לשבות, הרי יאבדו על פי דין את זכותם החוזית לתשלום שכר, ויהיו זכאים אך ורק לשכר ראוי בהתאם לדיני השביתה. וועד העובדים, לרבות מר בריל עצמו, ידע מראש כי מי ששבות יקבל שכר מופחת. למרות האמור החליטה נציגות העובדים לצאת לשביתה, ולאחר מכן להתלונן על כך ששולם להם שכר נמוך יותר - על פי חוק. העיתון נהג כדין, ואפילו לפני משורת הדין, כאשר שילם לעובדים שכר גבוה מעבר למגיע להם, ופנה ביוזמתו לבית הדין הנכבד לעבודה על מנת שיקבע את גובה השכר הראוי המגיע לעובדים. בית הדין הנכבד לעבודה לא אמר, ולו ברמז, כי ניכוי השכר אינם סבירים (אלא אך הציע לצדדים, כדרכו, להגיע להסכמות – והצדדים אכן הגיעו להסכמות!)

הנה כי כן, יש פער עצום בין טענתו של הנתבע לפיו קיבל יעוץ מעורכי דין כי ניכוי השכר אינם סבירים, לבין העלאת פרסומים פומביים כאילו התובע הוא קוויזלינג אשר משחק מלוכלך.

16. מוכחש האמור בסעיף 10-11 לכתב ההגנה - הנתבע מודה כי ביצע את הפרסום בתפוצה רחבה וכי זו אף הייתה מטרתו. הנתבע מוסיף וטוען בסעיף 10 כי מטרת הפרסום הייתה "לעודד עורכים בכירים" ובסעיף 11 כי הפרסום "לא נועד להגיע ישירות לעיני העורכים הבכירים" (ההדגשה אינה במקור)

17. מוכחש האמור בסעיף 12 לכתב ההגנה - שאיננו משום טענה, אלא ניסיון לחבר זו לזו עובדות נטענות שאין ביניהן קשר.

18. מוכחש האמור בסעיפים 13-15 לכתב ההגנה - הנתבע זומן לבירור משמעותי בעיתון ידיעות אחרונות לאחר שכינה את מו"ל העיתון 'אדם שאיננו מהשפויים'. המצאת כתב התביעה לתובע התעכבה בשל הקושי לאתרו, כעולה ברורות מן הכתובת הרשומה בכתב התביעה, ומן הכתובות הרשומות בכתב ההגנה.

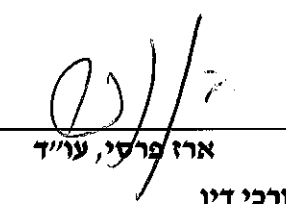
19. מוכחש האמור בסעיפים 16-21 לכתב ההגנה - כינויו של אדם בשם קוויזלינג אשר משחק מלוכלך רחוק מאוד מביקורת לגיטימית. בהתאם להודאתו של הנתבע, הוא ביצע את הפרסום לעשרות אנשים. הנתבע אחראי ישירות גם לכך שהפרסומים שביצע 'הודלפו' לגרסתו וכי מעגל הנחשפים אליהם היה רחב ביותר. הרבה מעבר לכך – טענתו של הנתבע הינה היתממות במקרה הטוב ושקר במקרה הרע. הנתבע התכוון כי הפרסום יגיע לידי מספר אנשים רב ככל הניתן, התכוון להשמיץ ולפגוע באופן אישי בתובע על מנת להשיג לעצמו ולחבריו מיני הישגים. כאמור לעיל, הנתבע לא התנצל בפני התובע אלא הרחיב את השמצותיו.

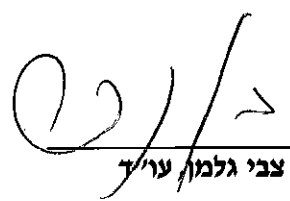
20. מוכחש האמור בסעיף 22 לכתב ההגנה - יש פער רב בין טענה ל'ניכויי שכר בלתי סבירים' לבין 'משחק מלוכלך'.
21. מוכחש האמור בסעיף 23-25 לכתב ההגנה - הנמענים ידעו היטב במי מדובר, והנתבע ידע והתכוון לכך שהם יידעו במי מדובר.
22. מוכחש האמור בסעיף 26-27 לכתב ההגנה - שאינן אלא ניסיון דל של הנתבע לתרץ את מעשיו הפסולים, ולהמציא מיני מניעים בלתי נכונים ובלתי רלבנטיים, הן להתנהגותו והן להתנהגותו של התובע.
23. מוכחש האמור בסעיף 28 לכתב ההגנה - אין מדובר באמת, והדברים שנאמרו בפרסום הם שקר וכזב. ממילא הנתבע לא הביא בפני בית המשפט הנכבד אמירה או ראיה כלשהן שיש בהן כדי להצביע על כך שמדובר באמת, והטענה כאילו עומדת לנתבע ההגנה לפי סעיף 14 לחוק אין בה דבר.
24. מוכחש האמור בסעיפים 29-30 לכתב ההגנה - לנתבע לא עומדת ההגנה הקבועה בסעיף 15 (2) לחוק. הנתבע לא פעל כעיתונאי. מדובר בפרסומים אישיים שקריים, מכפישים ודיבתיים אותם הוא בחר לפרסם.
25. מוכחש האמור בסעיפים 32-33 לכתב ההגנה - הנתבע לא פעל בתום לב, והאמור בכתב ההגנה מלמד על כך כי הנתבע לא פעל בתום לב, אלא מתוך מטרה. מטרתו של הנתבע, כפי שעולה מכתב ההגנה עצמו, הינה לפגוע במקום עבודתו, העיתון ידיעות אחרונות, בהנהלת העיתון, וב"כ העיתון - הוא התובע - באופן אישי. מאחר שהנתבע פעל מתוך מטרה, הרי שלא יכולה לעמוד לטובתו הגנת תום הלב.
26. מוכחש האמור בסעיף 33 לכתב ההגנה - הנתבע פרסם את הפרסום השני - הודעת ווטסאפ - בתפוצה רחבה מאוד, מתוך ידיעה שנמעני ההודעה יודעים היטב כי מדובר בתובע, ומתוך מטרה כי נמעני ההודעה יעשו בה שימוש ויפיצו אותה בתפוצה רחבה, לרבות לכל עורכי העיתון ומנהליו הבכירים, על מנת לפגוע בתובע במישרין ובעקיפין ו/או על מנת להפעיל לחצים אסורים, ישירים ועקיפים, על התובע.
27. מוכחש האמור בסעיפים 34-37 לכתב ההגנה - כאמור לעיל, הנתבע לא פעל בתום לב. גם בפרסום השני נהג הנתבע בחוסר תום לב, והדברים שפורסמו על ידו על מנת לפגוע בכוונת מכוון בתובע ולהשפיל אותו בעיני עובדי העיתון, עורכיו ומנהליו.
28. מוכחש אמור בסעיפים 38-42 לכתב ההגנה - הנתבע אינו זכאי להגנות הקבועות בחוק. הנתבע פרסם פרסומים מכפישים ופוגעניים מהסוג הגרוע ביותר. ויוזכר, הביטוי 'קוויזלינג' המשווה ומפנה את הקורא הסביר לדמות מימים אפלים וקשים, אשר שיתפה פעולה עם המשטר הנאצי. צריך יותר מחוצפה סתם, כדי לטעון, ערב יום השואה, (בסעיף 40 לכתב ההגנה) כי הביטוי קוויזלינג הינו ביטוי פארודי. וכי ראוי שיעמדו לנתבע ההקלות הקבועות בסעיף 19 לחוק באשר לביטוי זה. הדין והפסיקה

שעסקו בביטויים שדימו את הנפגע לנאציים או לעוזריהם או למשתפי פעולה עימם, ראו בחומרה רבה פרסומים כאלו והחמירו עם המפרסמים שנמצאו חייבים בדין.

ד. סוף דבר

29. לאור האמור בכתב התביעה ובכתב תשובה זה, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לסעדים שבכתב התביעה במלואם.


ארז פרסי, עו"ד


צבי גלמן, עו"ד

אריאל שמר ושות', עורכי דין
ב"כ התובעת

היום, 15 לחודש מאי 2019, תל אביב.

י0123171\20